

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-08-23)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-08-23)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 245. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000095.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

London den 23 August 1876.

Onsdageftermiddag.

Lørdag besøgte jeg da Hansen, vi kjørte ovenpaa en Sporvogn, min Debut i denne Retning, men det var lidt kjøligt. — — — — I Mandags var der en Orchesterprøve, hvor jeg intet havde at gjøre — Kl. 11 — og jeg gik naturligviis alligevel derhen, for at gjøre mig fortrolig med Forholdene. Der blev prøvet et nyt Oratorium af Macfarren „Resurrection“, som lød noget tørt og trevent; det varede til Kl. 2. Saa holdt man Luncheon ½ Time, og saa prøvedes der „The corsair“, et større Musikstykke af Cowen, hvori der var endeel nette Ting. Kl. 6 var Prøven ude. Den holdtes i en Sal som lille Casinos, hele Rummet paa Gulvet var opfyldt af Orchestret, 28 Primo Violiner, 17 Cello og Basser, dobbelte Blæseinstrumenter. Jeg sad med Sir Costa og Mr. Peyton paa Estraden bag Dirigenten og havde saaledes Leilighed til at gjøre mig godt bekjendt med Klangene, som er fortræffelig (uden Resonants) og med Placeringen af Orchestret. — Jeg fik courage, for de to Dirigenter (Componisterne) var ikke meget bevendt. Du kjender nok den Maade, naar Taktstokken gaaer heelt om i Nakken. Orchestret fulgte dem imidlertid gjennem tykt og tyndt, der var mange Skrivfeil, mange Ophold o. s. v. — — — — Jeg kom i Prøven idag Kl. 11 ; jeg blev modtaget med Acclammation af Orchestret, og saa sagde jeg: „Gentlemen, it is difficult to express myself in the English language, I am therefore only going to say you, that I am glad to make your acquaintance, and it shall be a great pleasure for me to hear my composition by so very remarkable artists.“ Ny Applaus. Vi spillede saa „Korsfarerne“ igjennem (med Solost.) udmærkede Folk. Strax spillede de, som jeg ønskede, jeg repeterede naturligviis endeel. Livlig Prøve, Applaus mange Steder. Jeg havde en Ro og en Klarhed i Hovedet, som forbausede mig selv, jeg har sjelden dirigeret saa overlegent og godt, og det gjorde et udmærket Indtryk paa Orchestret. Derefter „Zion“, klinger fortræffeligt. Kl. 1½ var jeg færdig og takkede i mit Hjerte ham, der gav mig Styrke til at udføre alt saa godt. Saa kom Littleton med Dit Brev. Der var en Director fra Krystalpaladset, der havde spurgt hos ham, om jeg ikke vilde opføre nogle Sager og dirigere en Concert i Krystalpaladset. Nei, svarede jeg, jeg længes formeget efter min Familie, nu er det nok for den Gang. — — — — —